

Výrok

Článek 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že stávkové hnutí zahájené na výzvu odborového svazu zaměstnanců provozujícího leteckého dopravce, při dodržení podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy, zejména jimi stanovené lhůty k oznámení, jež je určeno k prosazování požadavků zaměstnanců tohoto dopravce a k němuž se připojí kategorie zaměstnanců, kteří jsou nezbytní k uskutečnění určitého letu, nespadá pod pojem „mimořádná okolnost“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

(¹) Úř. věst. C 85, 23.3.2020

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 24. března 2021 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Spojené království] – SS v. MCP

(Věc C-603/20 PPU) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES) č. 2201/2003 – Článek 10 – Příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti – Únos dítěte – Příslušnost soudů členského státu – Územní rozsah – Přemístění dítěte do třetího státu – Obvyklé bydliště získané v tomto třetím státě“)

(2021/C 189/06)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Účastníci původního řízení

Žalobce: SS

Žalovaná: MCP

Výrok

Článek 10 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2116/2004 ze dne 2. prosince 2004, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na případ, kdy je konstatováno, že dítě ke dni podání žádosti týkající se rodičovské zodpovědnosti získalo obvyklé bydliště v třetím státě poté, co bylo do tohoto státu uneseno. V takovém případě bude muset být příslušnost soudu, u kterého bylo řízení zahájeno, určena v souladu s použitelnými mezinárodními úmluvami, nebo při neexistenci takové mezinárodní úmluvy v souladu s článkem 14 tohoto nařízení.

(¹) Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid (Španělsko) dne 15. ledna 2021 – ZA, AZ, BX, CV, DU a ET v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos S.A.

(Věc C-25/21)

(2021/C 189/07)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Madrid